نگاهی به رکود مرمت و احیا پروژه‌های میراث فرهنگی سیرجان؛

میراث رها شده

عکس: امین ارجمند | پاسارگاد

■ هدی رضوانی

حدود هشت پروژه میراث فرهنگی در سال ۹۶ و در زمانی که منصور مکی آبادی فرماندار سیرجان بود، در دستور کار احیا و مرمت قرار گرفتند و در آن زمان کارهای خوبی هم در این خصوص انجام شد اما مدتی است این پروژه‌ها به دست فراموشی سپرده شده‌اند؛ منزل دکتر صادقی، بادگیر چپقی، طرح اتصال یخدان‌های دوقلو به خانه صدرزاده، خانه‌شجاع‌پور، قلعه‌درویش زید آباد، قلعه‌سنگ، منبر سنگی و... گوشه‌ای از این پروژه‌هاست که در آن زمان بخشی از طرح مرمت و احیای آن‌ها شروع شد و تا به امروز چشم به راه پایان کار باقی مانده‌اند.

با یک دست نمی‌توان چند هندوانه برداشت

ابوذر خواجویی از فعالان حوزه فرهنگ و میراث شهرستان و دبیر شهر جهانی گلیم علت به سامان نرسیدن احیا و مرمت این پروژه‌ها را چنین عنوان می‌کند: در شهرستان و در بحث میراث فرهنگی همیشه دچار یک عقب‌ماندگی بودیم که یک بخش آن به خاطر انفعالی است که همیشه در بخش دولتی نسبت به حوزه میراث وجود داشته. در چند سال گذشته کار اصولی نسبت به مرمت آثار تاریخی شکل نگرفته. اداره میراث هم دچار انفعال بود در سال‌های گذشته، بنابراین در مجموع ما یک خلا آثار تاریخی در سیرجان داریم. آقای مکی آبادی هم در زمان مسئولیت خود به عنوان فرماندار به حوزه میراث علاقه داشت. در زمان او تقریباً فعال‌ترین کارگروه‌های میراث فرهنگی را داشتیم. فرماندار اسبق ابتکاری به خرج داد و برای همه آثار تاریخی سیرجان یک معین اقتصادی در نظر گرفت که هرکدام پیگیر مرمت یک بنا باشند. با این حال نباید فراموش کنیم که در خیلی از حوزه‌های میراث فرهنگی عقب‌ماندگی داشتیم. وی به یک عامل مهم در عدم ساماندهی این پروژه‌ها اشاره کرده و می‌گوید: اینکه بیاییم دست بگذاریم روی همه آثار تاریخی و بخواهیم همه آن‌ها را در یک بازه زمانی ۳-۲ ساله سر و سامان بدهیم کار سختی است. پروژه مرمت آثار تاریخی باید یک کار کاملا کارشناسی شده باشد که با مرمت ناصحیح آثار آسیب بیشتری به آن آثار نزنیم. مثل طرح مرمت بادگیر چپقی که به قول قدیمی‌ها آمدند ابرویش را درست کنند، چشمش را هم کور کردند. وی اضافه می‌کند: همه آثار تاریخی سیرجان را شروع کردند در یک بازه زمانی مرمت کنند. یک سری اعتبارات هم جذب شد که بخشی از این اعتبارات متاسفانه هنوز اراده و برنامه‌ریزی خاصی برای جذب آن‌ها نیست. مرمت همه این آثار با هم خیلی کند صورت گرفت. در طرح کاوش قلعه سنگ این طور نبود که بگوییم با ۵۰ یا ۱۰۰ میلیون تومان هزینه می‌توانیم کار را انجام دهیم. این طرح قرار است به یک سایت موزه گردشگری تبدیل شود که در فاز اول حداقل ۱ یا ۲ میلیارد تومان هزینه می‌برد و تامین این هزینه از بودجه‌های دولتی خارج است، مگر اینکه از منابع غیردولتی مثل گل گهر تامین شود. این کاوش به حال خود رها شد. منبر سنگی هم در کنار آن در حال تخریب است.

خواجویی خاطرنشان می‌کند: اتفاقات خوبی در حوزه میراث در سیرجان افتاده اما متاسفانه به نتیجه نرسیدند. قلعه درویش که در فازهای مختلف هزینه‌هایی روی آن انجام شد هم تکمیل نشد. ما یک برنامه جامع برای مرمت آثار تاریخی در سیرجان نداشتیم. باید اهم و مهم و اولویت‌بندی می‌کردیم. بررسی می‌کردیم که کدام یک از آثار تاریخی نیاز به مرمت فوری دارد. اما این کار را نکردیم و تصمیم گرفتیم همه این آثار را وارد پروژه مرمت کنیم. متاسفانه همه این‌ها نیمه کاره رها شدند. بعد از رفتن آقای مکی آبادی هم فعالیت کارگروه میراث فرهنگی خیلی کمرنگ شد. سرپرست فرمانداری هم نمی‌توانست برنامه‌ریزی بلندمدت کند در حالی که حوزه میراث فرهنگی نیازمند برنامه‌ریزی بلندمدت است. ساختار اداره میراث فرهنگی هم ساختار منظمی نیست. تا پارسال در یک اتاق فعال بودند و امسال در موزه گلیم مستقر شدند. نیروی کافی ندارند. پارسال بودجه میراث در سیرجان صفر بود. بنابراین میراث کار خاصی نمی‌تواند انجام دهد و طبیعی است پروژه‌هایی که با هم و همزمان کلید خوردند نتوانند به سرانجام برسند.

هزینه‌های میراث به جیب منفعت‌طلبان می‌رود

یکی دیگر از افرادی که دل خوشی از پروژه‌های مرمت و احیای بناهای باستانی سیرجان ندارد مهدیه اسفندیارپور دکترای معماری است که در این پروژه‌ها فعالیت داشته است. وی در خصوص عدم تکمیل پروژه‌های مذکور می‌گوید: طرح‌های زیادی مثل بادگیر، خانه دکتر صادقی، خانه شجاع‌پور، قلعه‌سنگ و... در دست اقدام بود که تکمیل هم نشد. خانه صدرزاده را هم داشتیم که فروختند به گل گهر که دارد روی آن کار می‌کند.

وی به کنار کشیدن خود از این پروژه‌ها اشاره کرده و می‌گوید: من خیلی وقت است در جریان امور میراث نیستم چرا که این پروژه‌ها غیراصولی کار می‌شود. از اسم آدم هم به عنوان ناظر پروژه استفاده می‌کنند. به همین دلیل دیگر به سراغش نرفتم. برای بادگیر چپقی یک پولی آمد، کارهایی هم انجام شد ولی بی‌نتیجه ماند. مشخص است در ترمیم خیلی خرابکاری کردند. دیوارهایش را هم مردم خراب کردند. یک آشفته‌بازاری به راه انداختند. از او می‌پرسم از نظر شما علت این بی‌برنامه‌گی‌ها در به پایان رساندن پروژه‌های نیمه‌کاره حوزه میراث فرهنگی چیست؟ پاسخ می‌دهد: بخش عمده آن به خاطر بی‌پولی است. مثلا زمانی که روی قلعه درویش کار می‌شد پولی از این ور و آن ور گرفته شد تا خانه به جایی رسید. خانه دکتر صادقی را قرار بود مجمع خیرین سلامت با ۳۰۰ میلیون تومان انجام دهد، گفتم با ۳۰۰ میلیون تومان حتی پاکسازی محوطه این خانه را هم نمی‌توانید انجام دهید. مشکل دیگر هم این است که مثلا اگر این وسط یک اسپانسر مالی مثل گل گهر هم پیدا شود یک عده آدم منفعت‌طلب جمع می‌شوند و همه می‌شوند متخصص مرمت در حالی که درس این کار را نخوانده‌اند و سررشته‌ای از مرمت ندارند. وی اضافه می‌کند: به من گفتند شما بیایید به خاطر علاقه کار کنید. متاسفانه در این گونه کارها پول را دلال می‌خورد و کار را به اسم یک نفر دیگر تمام می‌کنند. برای همین هم کاملا از این پروژه‌ها بیرون آمدم. اسفندیارپور می‌گوید: باید هشدار بدهم که بازار سیرجان به زودی فرو خواهد ریخت. تا پارسال بازندگی نداشتیم اما امسال سقف بازار می‌ریزد. مگر یکی دو مورد که سقف‌شان را ایزوگام کردند. چند بار تذکر دادم ولی کسی توجهی نکرد. چون ایزوگام اقدام اصولی نیست. عکس گرفتم و فرستادم تهران. گفتند شما دارید در سیرجان چه کار می‌کنید؟ متاسفانه در این شهر کسی دلش به حال میراث نمی‌سوزد.

با دست خالی هیچ کار نمی‌توان انجام داد

نبی‌الله جعفری رییس اداره میراث از دست خالی و تنهایی این اداره برای انجام پروژه‌ها گلایه‌مند است و می‌گوید: زمان آقای مکی آبادی کارهای خوبی در حوزه میراث انجام شد. بعد از آقای مکی آبادی، من از میراث رفتم و کارها نیمه‌تمام ماند. آقای مکی آبادی برای هر یک از پروژه‌ها اعتباری از گل گهر گرفته بود که هرچند اعتبارات کوچکی بود اما قرار بود افزایش بودجه انجام شود. من و آقای مکی آبادی که رفتیم پروژه‌ها خوابیدند. در حال حاضر که دوباره به اداره میراث برگشتم سعی دارم پروژه‌ها را مجدداً به جریان بیندازم. ضمن اینکه ناگفته نماند بودجه سال ۹۸ و ۹۹ میراث فرهنگی سیرجان صفر است و هر چه تلاش کردم به ما بودجه ندادند. وقتی اعتبار اداره صفر باشد ما را به کارگروه اعتبارات دعوت نمی‌کنند که برویم از خودمان دفاع کنیم و بودجه بگیریم. بعد از کلی رایزنی ۱۰۰ میلیون تومان اعتبار در نظر گرفتند. گل گهر هم امسال اعتباراتی در نظر گرفته از جمله یک میلیارد تومان برای قلعه سنگ، صد میلیون تومان برای بازار، ۳۰۰ میلیون تومان هم برای قلعه درویش که البته این قلعه ربطی به میراث ندارد و کارهایی هم که قبلا آنجا انجام دادند بدون نظارت میراث بوده. ۵۰۰ میلیون تومان هم شرکت توسعه آهن برای خانه دکتر صادقی در نظر گرفته در حالی که در زمان آقای مکی آبادی فقط اعتبار دولتی میراث یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان بود. وی در پاسخ به این سوال که چرا بودجه میراث فرهنگی را با این همه پروژه نیمه‌کاره صفر در نظر گرفتند؟ می‌گوید: این دست فرمانداری است. معاون فرماندار باید جوابگو باشد. مجدداً در پاسخ به این سوال که آیا نمی‌شد پروژه‌های میراث فرهنگی را به آن‌ها معرفی کنید و بودجه بگیرید؟ می‌گوید: من این کار را بکنم؟ آن‌ها خودشان بهتر می‌دانند. وقتی بودجه در نظر نمی‌گیرند من چه کار می‌توانم بکنم؟ اولین جلسه سال جدید ما در دفتر فرماندار در خصوص اعتبارات میراث فرهنگی بود. گفتند بودجه می‌دهند. وقتی ندادند مقصر آن‌ها هستند نه میراث. معمولا فرمانداری یک شهر اعتبار می‌دهد، اگر ما اعتبار را جذب نکردیم آن وقت ما مقصریم. وی خاطرنشان می‌کند: زمان آقای مکی آبادی ۱ میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان اعتبار داشتیم که ۶۰۰ میلیون تومان را جذب کردیم. ۳۰۰ میلیون تومان برای بادگیر و ۳۰۰ میلیون تومان برای بازار خرج کردیم. اداره میراث هیچ وقت هیچ بودجه‌ای را برگشت نداده. الان حتی بودجه گل گهر را نمی‌توانیم جذب کنیم. مثلاً بادگیر را آن زمان با ۳۰۰ میلیون تومان کار کردیم، الان ۲۰۰ میلیون تومان دیگر لازم است تا پروژه تکمیل شود و این مبلغ فکر نمی‌کنم برای شهری مثل سیرجان زیاد باشد. نمیدانم چه جوری است که اختصاص نمی‌دهند. یا مثلا ۱۰۰ میلیون تومان می‌گذارند برای بازار. شما بگویید این پروژه با ۱۰۰ میلیون تومان واقعاً جمع می‌شود؟ چهارراگان قرار بود برای مرمت بازارروارد عمل شوند. میراث سهم ۳۰۰ میلیون تومان خودش را گذاشت ولی بقیه نیامدند پای کار. من با سند و مدرک می‌توانم نشان دهم که ۳۰۰ میلیون تومان سهم میراث را گذاشتیم برای بازار که اگر سقفش را درست نکرده بودیم تا حالا ریخته بود. وی از شرایط مالی اداره میراث و نبود اعتبار در این اداره گلایه‌مند است و می‌گوید: اداره میراث حتی یک مکان مناسب نداشت برای فعالیت. با کمک شهرداری توانستیم ساختمان اداره را احیا کنیم. به دنبال احیای خانه دکتر صادقی هم هستیم. آن زمان طرح مرمت این خانه را با ۵ میلیون تومان تحویل دادم به جای ۱۳۰ میلیون تومانی که برایش در نظر گرفته بودند ولی کاری نشد. الان مجددا پیگیر اجرای طرح هستم. جعفری به دغدغه‌هایش در خصوص میراث فرهنگی شهرستان هم اشاره کرده و می‌گوید: هر کاری که در حوزه وظایف اداره میراث بوده انجام دادم. شما به عنوان یک ارباب رجوع با من بیاید، ببینید در ادارات دیگر من چجوری التماس می‌کنم برای کارهای میراث ولی چون برایشان مهم نیست و دغدغه میراث را ندارند توجهی نمی‌کنند.

در خصوص طرح مرمت منبر سنگی هم با همین شرایط کرونا طرح را از صفر تا صد انجام دادیم ولی وقتی بودجه میراث صفر است هیچ کاری نمی‌توانیم انجام دهیم. سایر مسئولان باید بفهمند و درک کنند. ولی میراث با دست خالی چه کاری می‌تواند بکند؟ با این حال با همین دست خالی سعی کردیم تا حدودی پروژه‌ها را احیا کنیم چون وظیفه‌مان است.

گزارش

نگاهی به عملکرد پلیس ساختمانی شهرداری

آیا پلیس ساختمانی تبعیض قائل می‌شود؟

■ ادامه از صفحه ۳

رضا سروش‌نیا، شهردار سیرجان در مورد ساخت‌وسازهای غیرمجاز در مناطق مذکور می‌گوید: «اکثر پلاک‌های آن منطقه دولتی است و بایستی دولت و مسکن و شهرسازی برای آن‌ها برنامه داشته باشد. بارها در جلسات حاشیه‌نشینی و ساخت‌وسازهای غیرمجاز گفتیم درست است که وظیفه شهرداری این است که نگذارد آنجا کسی بدون پروانه ساخت‌وساز داشته باشد ولی باید در کنارش مسکن و شهرسازی و ارگان‌های دولتی برای زمین‌هاشان برنامه جامعی داشته باشد؛ یا بیایند و مثل شهرداری آگهی کنند و بفروشند یا به مستحقان واگذار کنند و یا حداقل توی بازنگری طرح‌شان زمین‌ها را خارج یا داخل کنند. در حال حاضر این زمین‌ها پا در هوا هستند و مشخص نیست متولی این امر چه کسی است. شهرداری هم بایستی مواظب باشد اما کسی هم که بخواهد کار خلاف انجام دهد، حتما لازم نیست که در روز کار را انجام دهد. شبانه دیواری را می‌گذارد یا با حلبی سقف می‌زند. این‌ها به هر حال دنبال این هستند که پلاک‌های دولتی را تملک کنند.» سروش‌نیا در مورد انتقاد اعضای شورا از تبعیض می‌گوید: «اصلا چنین چیزی نیست. ما حتی اگر ببینیم که فرد در فقر و ناچاری است، شاید کمکش کنیم و یک راهکار قانونی برایش پیدا کنیم که اتاقی را درست کند اما این که کسی بخواهد گردن کلفتی کند و زمین را تصرف کند و ما کوتاه بیاییم، صددرصد رد می‌کنیم. از شهرداران مناطق نیز خواستیم با این گونه افراد بیشتر برخورد کنند و اشد مجازات را برای‌شان در نظر بگیرند. اگر اعضای شورا از موردی اطلاع دارند، به صورت مکتوب به ما اعلام کنند. ما برخورد می‌کنیم.» او در پاسخ به این که چرا یک ساختمان توسط پلیس ساختمانی تخریب شده و ساختمان کناری دست نخورده، می‌گوید: «این که دلیل نمی‌شود. وسیله سنجش ما این است که بیاییم، ببینیم فردی که در زمین بنایی را ساخته، در چه سالی ساخته و مدرک مالکیتش چیست؟ قبل از طرح تفصیلی بوده یا بعد از آن؟ اگر آقای زینلی موردی دارند، به ما اعلام کنند. ضمن آن که خود ایشان به عنوان نماینده شورا و مردم در کمیسیون ماده ۱۰۰ حضور دارند و بایستی حکم تخریب را بدهند».

شهرداران مناطق دوگانه

بحث انتقادهای اعضای شورا از عملکرد پلیس ساختمانی را با شهرداران مناطق که ناظر مستقیم عملکرد این واحد هستند، در میان می‌گذاریم. به طور خلاصه محمد افصحی، شهردار منطقه یک و سجاد مصلایی، شهردار منطقه دو هر نوع شائبه در مورد عملکرد پلیس ساختمانی، از بحث رشوه تا نادیده‌انگاری یا ترس از برخورد با متخلفان صاحب نفوذ را رد می‌کنند و تاکید دارند هیچ گونه تبعیضی وجود ندارد. و نواقص موجود در عملکرد پلیس ساختمانی مربوط به کمبود نیرو و از سویی محدودیت‌ها در توان اجرایی این نیرو است.

آن‌ها می‌گویند اعضای منتقد باید برای اثبات وجود تبعیض در اجرای قانون دلیل و مدرک بیاورند. سجاد مصلایی می‌گوید: «بیشترین حاشیه‌نشینی در محدوده شهرداری منطقه ۲ است. در جلسه فرمانداری که همه ادارات حاضر بودند، گفتم درست است که هرگونه ساخت‌وساز و احداث غیرمجاز را شهرداری باید جواب دهد اما مالک زمین مثلا اوقاف، اداره راه و شهرسازی یا سازمان زمین است ولی حتی یک نفر از این ادارات بلند نمی‌شود همراه پلیس ساختمانی سرزمین برود تا کمک کند.» افصحی می‌گوید: «خودشان نمی‌آیند که نگذارند زمین‌شان تصرف شود اما ما باید جوابگو باشیم.» مصلایی ادامه می‌دهد: «زمینی آن طرف کمربندی است که متعلق به اداره اوقاف و موقوفی میرزا سعید است. بنده به شخصه ۱۰ بار تخریب و صورتجلسه کردم. اما یک نفر از اداره اوقاف حاضر نیست برای کمک بلند شود و بیاید. جالب این است که پرونده را کمیسیون ماده ۱۰۰ می‌بری، نماینده اوقاف در کمیسیون ماده ۱۰۰ نمی‌آید که بگوید ساخت‌وساز غیرمجاز زمین من را تخریب کن. یعنی این‌ها زمین‌هایی هستند که مالک‌شان ادارات دیگر است اما هیچ کدام اقدامی جهت کمک به شهرداری نمی‌کنند.» مصلایی می‌گوید: «برای همین زمین موقوفه میرزا سعید، ما به زور از اداره اوقاف نامه گرفتیم که آقا بگو مالکیت با توست که قاضی رای تخریب بدهد. که در نهایت در کمیسیون رای تخریب داده شد. حالا جالب‌تر اینجاست مالک زمین آمده و می‌گوید با نماینده اوقاف صحبت کردیم، او گفته که ما کاری به کارت نداریم، شهرداری دارد تخریب می‌کند. بنده هم به طرف گفتم شما زحمت بکش و به نماینده اوقاف بگو فلان تاریخ بیا در کمیسیون ماده ۱۰۰ بنشین و بگو که اداره اوقاف هیچ ادعایی روی زمین ندارد تا قاضی حکم تخریب را بردارد. خُب چرا ادارات و نهادهای دیگر به کمک شهرداری نمی‌آیند؟» شهرداران مناطق همچنان تاکید دارند: «این که ما گذاشته باشیم فردی چون پولدار است، تخلف کند، به هیچ وجه اصلا وجود ندارد.» و مصلایی می‌گوید: «اما یک سری ساخت‌وسازها هستند که مثلا زمین از ۱۰ سال پیش حصار داشته و طرف داخلش دارد می‌سازد. نیروی انتظامی هم که می‌خواهد داخل خانه‌ای برود، حتما حکم ورود به منزل می‌خواهد. پلیس ساختمانی چطور داخل خانه‌ای برود که حصار دارد؟

معاون عمرانی فرماندار: شهرداری فرافکنی نکند

«قانون گذار موضوع را مشخص کرده است. جلوگیری از ساخت‌وساز غیرمجاز در محدوده و حریم شهری برعهده شهرداری و مرجع رسیدگی به تخلفات، کمیسیون ماده ۱۰۰ شهرداری است.» علی بیگلری در ادامه ضمن اشاره به بحث حریم و محدوده شهری، می‌گوید: «حریم شهری وسیع‌تر است و اصولا برای توسعه آتی شهر مدنظر است. در این راستا حریم شهر باید از ساخت‌وسازهای غیرمجاز حفظ شود.» بیگلری در پاسخ به انتقاد شهرداری از همکاری نداشتن ادارات دولتی در بحث مبارزه با ساخت و ساز، کوتاه و خلاصه می‌گوید: «فرافکنی نکنند؛ متولی کار شهرداری است». قابل ذکر است با وجود مراجعه حضوری چندباره به اوقاف، به علت حضور نداشتن رییس این اداره موفق به گفت‌وگو با وی نشدیم و تلاش برای تماس تلفنی با وی نیز بی‌پاسخ ماند.

دعوت به همکاری

یک شرکت بزرگ و معتبر معدنکاری در منطقه معادن گل‌گهر سیرجان

تعداد محدودی راننده شاول بومی شهرستان سیرجان با حداکثر سن ۳۰ سال و داشتن حداقل ۵ سال سابقه کار مرتبط از طریق مصاحبه، معاینات طب صنعتی(جهت سنجش سلامت، توانایی جسمی و ویژگی‌های روانشناختی) و کسب امتیاز حد نصاب لازم، به صورت قرارداد موقت طبق قوانین کار و تامین اجتماعی دعوت به همکاری می‌نماید. متقاضیان می‌توانند سوابق کار خود را به انضمام مدارک زیر تا **تاریخ ۱۳۹۹/۰۶/۱۳** به صندوق پستی ۷۶۱۸۵۱۶۶۱ یا به آدرس کرمان، خیابان هزار و یکشب، کوچه ۲۲، پلاک ۵ با کد پستی شماره ۷۶۱۸۶۴۹۷۰۳ ارسال نمایند.

مدارک مورد نیاز:

– تصویر آخرین مدرک تحصیلی (حداقل مدرک تحصیلی دیپلم)
– تصویر کارت ملی
– تصویر کارت پایان خدمت یا معافیت
– تصویر گواهینامه ویژه شاول و پایه یک
– سابقه بیمه تامین اجتماعی که به تایید سازمان تامین اجتماعی رسیده باشد.

ارسال مدارک و انجام مصاحبه با متقاضیان هیچ‌گونه تعهدی برای شرکت ایجاد نخواهد کرد.

زمان مصاحبه بر اساس اولویت از طریق تماس تلفنی اطلاع داده می‌شود.

دعوت به همکاری

یک واحد دامداری صنعتی در نظر دارد جهت تکمیل نیروی انسانی مورد نیاز خود طبق جدول ذیل اقدام به جذب نیرو نماید.

ردیف	مقطع تحصیلی	رشته تحصیلی	تعداد (نفر)
۱	دیپلم یا فوق دیپلم	دامپروری یا کشاورزی	۲

جهت کسب اطلاع بیشتر با شماره تماس

۰۹۱۳۶۲۱۳۴۸۸ تماس حاصل فرمایید.

به حکایت محتویات پرونده ۹۹۰۹۹۸۳۴۵۶۷۰۰۰۵۶ که در این شعبه دادگاه تحت رسیدگی می‌باشد اعلام گردیده متوفی فوت فرضی محمود پورصادقی‌نژاد سیرجانی فرزند حسین از تاریخ ۱۳۸۲/۰۷/۰۴ غایب و ناپدید شده و هیچ‌گونه خبری از نامبرده در دست نیست. لذا بدینوسیله ضمن اعلام مراتب از کلیه کسانی که خبری از غایب یاد شده دارند دعوت می‌شود اطلاعات خود را به نحو مقتضی در اختیار این دادگاه قرار دهند تا حقی از کسی تضییع نگردد. این آگهی سه نوبت متوالی هر یک به فاصله یک ماه در اجرای ماده ۱۰۲۳ قانون مدنی در امور مدنی منتشر می‌گردد. بدیهی است چنانچه یک سال از تاریخ اولین اعلان (نشر آگهی) حیات غایب ثابت نشود، حکم موت فرضی او صادر خواهد شد. ۶۷۲ م.الف

تاریخ انتشار: ۱۳۹۹/۰۶/۰۳

مدیر دفتر دادگاه حقوقی شعبه ۶ دادگاه عمومی حقوقی شهرستان سیرجان– روح‌الله علی‌زاده

اجرائیه

آگهی ابلاغ اجرائیه کلاسه: ۱۳۹۹۰۴۰۱۹۰۶۷۰۰۰۱۲۶/۱ بدینوسیله به محمدحسین خدابخش بدهکار پرونده کلاسه ۱۳۹۹۰۴۰۱۹۰۶۷۰۰۰۱۲۶/۱ که برابر گزارش ۱۳۹۹/۰۳/۱۲ شناخته نگردیده‌اید ابلاغ می‌گردد که برابر متعهد: محمدحسین خدابخش – متعهد له: زهرا نورمندی‌پور بین شما و زهرا نورمندی‌پور مبلغ ۸۴۳۶۰۰۰۰۰۰ ریال بدهکار می‌باشید که بر اثر عدم پرداخت وجه بستانکار درخواست صدور اجرائیه نموده پس از تشریفات قانونی اجرائیه صادر و به کلاسه فوق در این اجرا مطرح می‌باشد. لذا طبق ماده ۱۸/۱۹ آیین‌نامه اجرائی مفاد اسناد رسمی به شما ابلاغ می‌گردد از تاریخ انتشار این آگهی که تاریخ ابلاغ اجرائیه محسوب است فقط یک نوبت در روزنامه رسمی چاپ و درج و منتشر می‌گردد ظرف مدت ده روز نسبت به پرداخت بدهی خود اقدام نمایید و در غیر این صورت بدون انتشار آگهی دیگری عملیات اجرایی طبق مقررات علیه شما تعقیب خواهد شد. ۶۳۸ م.الف

صالح آزادی– مسئول واحد اجرای اسناد رسمی سیرجان